

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)
Štev. (Nº) 3

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
19 de enero - 19. januarja 1995

MARKO KREMŽAR

Ob pripravah na petdesetletnico

Bliža se čas pomembnih obletic. Maja se bo velik del človeštva s ponosom spominjal propada fašističnega in nacističnega totalitarizma ter konca vojne, ki je prinesel zahodnemu svetu svobodo in gospodarski napredek.

Narodi srednje Evrope pa, ki so takrat namesto svobode pričeli doživljati novo nasilje komunističnega totalitarizma, imajo sicer močne razloge, da se tega obdobja spominjajo, a bi ob teh spominih težko opravičili zmagoslavno praznovanje. Tudi nam Slovincem sta fašizem in nacizem v času pred vojno in med njo storila težke krivice. V primeru njune zmage bi severni in zahodni sosedje izvedli na naši zemlji to, kar pozna današnji svet pod izrazom „etnično čiščenje“. Izbrisati nas bi hoteli ne le z zemljevidov, temveč tudi iz zgodovine. Pa tudi internacionalni komunizem, ki je v našem delu Evrope nasledil nacistično nasilje, je videl v narodih le sredstvo, s pomočjo katerega naj bi zavladal brezrazredni pa tudi breznarodni družbi.

Prav je, da poživimo spomin na dobo in na dogodke, ob katerih se je odločala naša usoda, pa tudi na razloge, ki so vodili odločitve naših prednikov.

Nacionalsocialistična Nemčija in internacionalistična Sovjetska zveza, ena pod Hitlerjem, druga pa pod Staljinovim vodstvom, sta sklenili 23. avgusta 1939 nenapadno pogodbo. Postali sta vojaški zaveznici. Pakt, ki sta ga podpisala zunanja ministra Ribbentrop in Molotov v Moskvi in ki ga je Stalin potrdil z objemom nemškega zunanjega ministra in z zatrditvijo zvestobe svojemu zavezniku Hitlerju, je pomenil „zeleno luč“ nacističnemu in sovjetskemu imperializmu ter diplomatski pričetek druge svetovne vojne. Poljsko sta si nekaj dni kasneje zaveznika nasilno razdelila, Sovjetska zveza pa je 30. novembra napadla Finsko. Finci so se junaško branili in postali kasneje nemški zavezniki v boju z ZSSR. Po vojni jim svet ni očital „kolaboracije“ z nacisti, kajti jasno je bilo, da pred sovjeti niso imeli drugega izhoda.

Ko je Hitlerjeva Nemčija napadla Jugoslavijo 6. aprila 1941, je bila Staljinova Sovjetska zveza del „protikapitalistične“ povezave. Zato ni presenečalo, da je slovenska komunistična partija kot del jugoslovanskega komunizma in posredno kominterne (komunistične internacionale) ustanovila svojo „antiimperialistično fronto“, ki je bila usmerjena proti zahodnim zaveznikom, tedaj edinim nasprotnikom nemškega in ruskega socialističnega sistema. Kasneje so komunisti opravičevali zavezništvo z nacisti kot „taktiko“. Mogoče. A če je res tako, zakaj zanikati pravico do „taktike“ nasprotnikom komunizma, ko so morali le nekaj mesecev po prelomu tega zavezništva braniti pred njimi golo življenje?

Nemški napad na Sovjetsko zvezo 21. junija 1941 je bil povod, da so slovenski komunisti spremenili svojo „fronto“ v „osvobodilno“. Treba je bilo pomagati Sovjetski zvezi in tedaj še „velikemu“ Staljinu.

Ne pred vojno ne med njo ni bilo v Sloveniji nobene politične stranke niti

ideološke skupine, ki bi bila naklonjena nacizmu ali fašizmu, kakor je bil primer recimo na Norveškem in celo v Franciji. Vsi slovenski narodnjaki in demokrati so videli tedaj v Nemcih, Italijanih in Madžarih sovražnike, ki so bili dovolj močni, da so nas narodnostno ogrožali. Izkušnje s Češko, Finsko in baltskimi državami so jasno kazale, da se nobena velesila ne bo potegnila za naš narod, ki je tičal kot klin med kolesi tedaj vsemogočne osi Rim-Berlin.

Ni bilo upati na hitro pomoč zaveznikov, temveč le zaupati v končni vojaški poraz sovražnikov. Nihče ni dvomil v poraz nacistov in fašistov. Vprašanje je bilo le, če bo ta za nas Slovence prišel pravočasno. Hitler je namreč osebno ukazal svojim pristašem, in to ne le na nacionalsocialističnem shodu v Mariboru, naj mu naredo našo zemljo — nemško.

Zato je bil prvi imperativ slovenskih demokratov med vojno ohraniti narod. Razmeroma hitra organizacija ilegalne „Slovenske zaveze“ priča o pravilnem, dolgoročnem presojanju položaja predstavnikov demokratičnih političnih strank, pa o popolnem nepredvidevanju kakršnegakoli notranjega konflikta. Sovražnik je bil tedaj le okupator; ta bo premagan na mednarodnih bojiščih in ko bo izgubil dotedanje premoč, bo nastopil čas akcij tudi na slovenskih tleh. Dr. Marko Natlačen, ki je bil tedaj najvidnejši slovenski politik na domačih tleh, je ukazal uničiti policijske arhive o slovenskih komunistih, da ne bi prišli v roke italijanskih fašistov. „Tudi oni so Slovenci,“ je bila njegova utemeljitev tega ukaza pred prihodom okupatorja. Obvarovati je treba slovenska življenja. Tako so razmišljali in v skladu s tem prepričanem tudi delovali slovenski demokrati. Niso računali, da jim grozi nevarnost ne le od okupatorjev, temveč tudi od domačih komunistov.

Komunistični pogled na položaj okupirane Slovenije pa je bil povsem drugačen. Njihov prvi namen naj bi bil, po Staljinovem ukazu, pomoč Sovjetski zvezi. Pri tem jim slovenska življenja niso pomenila veliko. Drugi, a ne manjši cilj pa je bil vzporedna izvedba komunistične revolucije pod okriljem boja za svobodo. Za revolucijo kot edino pot do totalitarne oblasti se je jugoslovanska partija odločila sama in sicer proti Staljinovim navodilom. „Žrtve morajo biti“ je bilo eno od gesel komunistične partije, ki je razglasila za svojo OF monopol nad osvobodilnim bojem. Kratice NOB so postale na ta način monopolna znamka partije v revoluciji, kjer so komunisti zlorabljali slovensko narodno zavest v boju za popolno in nikomur odgovorno oblast.

Kdor ni sodeloval s KP pri tem revolucionarnem delovanju, je bil po njenem propagandnem aparatu obtožen izdajstva.

Kdo naj bi bil narodni izdajalec? Povsod po Evropi so v obdobju druge svetovne vojne tako imenovali tiste, ki so zaradi ideologije ali iz osebnih koristi sodelovali pri načrtih okupacijskih oblasti svojemu narodu v škodo. Pri nas se je večina prav dobro zavedala, da je politični cilj tuje

Pripravljeni na dialog

Na novinarski konferenci slovenskega predsednika vlade Janeza Drnovška o slovenski zunanji politiki je Drnovšek nekoliko spremenil stališče do vprašanja za puščene imovine istrskih beguncev ter daje možnost za diplomatska pogajanja.

Kljub izjavi, da je oglejska deklaracija nesprejemljiva, na deklaracijo ne gleda več kot na izdajstvo, temveč kot za drugačno

politično stališče. Ta Drnovškova poteza je morebitno sporočilo Peterletovim krščanskim demokratom, ki so še neodločeni, ali bodo ostali v vladni koaliciji.

V okviru te notranje in zunanje odmrzitve bo verjetno propadla kandidatura Mojce Drčar-Murko za novega slovenskega zunanjega ministra. To mesto pa bo vseeno verjetno pripadlo Drnovškovega človeku.

Tanjug o Drnovškovi izjavi

Vlada v Sloveniji v zadnjih mesecih za tesno zaprtimi vrati preučuje možnost za ponovno gospodarsko povezavo s Srbijo in Črno goro, poroča jugoslovanska agencija Tanjug, ki se sklicuje na kroge blizu posameznim ministrstvom.

Po trditvah Tanjuga se za normalizacijo odnosov z Zvezno republiko Jugoslavijo (Srbija in Črna gora) najbolj vztrajno in že tudi uradno zavzemajo predvsem slovenski gospodarstveniki, ki menijo, da bi bil to

prvi pogoj za bodoče gospodarsko sodelovanje. Tanjug je omenjeno vest objavil v okviru krajšega poročila o Drnovškovi novinarski konferenci, v katerem med drugim omenja premierovo stališče, da bo Slovenija začela z normalizacijo odnosov z ZRJ takrat, ko se bo za to odločila mednarodna skupnost. Ko je govoril o ZRJ, Drnovšek tokrat ni uporabil izraza „tako imenovana“, ki ga slovenski politiki dodajo imenu srbsko-črno-gorske federacije.

Nekaj anket

10. januarja je Delo opravilo ankete o mnenju o vladi. Vlado je kot uspešno označilo 50,8%, neuspešno pa 29%.

27,5% vprašanih je mnenja, da je Mojca Drčar-Murko najbolj primerna za zunanjo ministra, za Peterleta se navdušuje 13,1%, 11,9% za Ignaca Goloba iz zunanjskega ministristva, 8,9% za dr. Petra Venclja, 3,6% pa za dr. Ernesta Petriča, poslanika v ZDA.

Na vprašanje, katero od partneric bi LDS potrebovala v možni dvo ali tro-strankarski koaliciji, je 42% odgovorilo, da Združeno listo, samo 35% pa Krščanske demokrate.

Da se bodo aktualne politične težave

sprevrge v resno krizo, mislijo 41% vprašanih, ne pa 37,8%. 45% pa meni, da bo sedanja vlada kljub težavam zdržala do rednih volitev čez dve leti.

Mariborski Večer pa objavlja mnenja o strankah: LDS je dobila 15,7%, SKD 13,4%, ZL 7,8%, SLS 6,65 in SDSS 5,9%.

Zgodilo se je v Sloveniji...

IZJAVA TEDNA

Dr. France Bučar, nestor slovenskih poslancev: „Brez narodnoosvobodilnega boja ni niti naše države niti naše ustavne demokracije. Seveda pa NOB ni vse, kar imamo. Kdor je proti NOB, je tedaj zoper našo državnost in zoper demokracijo, in nasprotno, enako je zoper oboje, kdor bi videl samo NOB ali si celo lastil monopol nad njim. Danes gre res za organizirane poskuse, ki jih nekatere politične sile celo formalno podpirajo, da se NOB razvrednoti in prikaže kot sprevržen krvavi podvig boljševiške zarote zoper slovenski narod, sodelovanje z okupatorji pa nasprotno kot legitim upor zoper to nasilje. Zoper NOB pa so tudi tisti, ki bi ga radi vpregli v voz svojih lastnih strankarskih interesov. NOB je last vsega slovenskega naroda“.

SKD

Na svoji prvi konstitutivni seji, ki bo 19. januarja, bo novoizvoljeni svet Krščanskih demokratov razpravljal o položaju stranke v vladi in o njenem morebitnem iztopu iz vlade.

Nad. na 3. str.

Usodne zamere

Ali bo leto 1995 pomenilo konec velike koalicije LDS-SKD-ZLDS? Zadnji „pogovori“ med Liberalno demokracijo Slovenije in Slovenskimi krščanskimi demokrati vsaj namigujejo na veliko spremembo v vladi. Potem ko sta vladni stranki skoraj že docela zamrznili medsebojne stike, sta se le sešla njuna glavna tajnika, potem naj bi se sešli delegaciji obeh strank in preučile novo nastali položaj v vladi in državi. Pogovori ne bodo več temeljili na sestavi že pripravljene nove koalicijske pogodbe (stranki je nista nikoli podpisali) ampak bodo ugotavljali, kako in ali je sploh še mogoče sodelovati skupaj. Največji uspeh je morebitni dogovor za srečanje vodstev obeh strank, ki naj bi ga vodila sprta predsednika.

Pololitvah novih občinskih organov so se stiki med obema strankama še ohladili.

Namesto da bi LDS upoštevala zaušnico volilcev in temu primerno prilagodila svojo vladno in koalicijsko politiko, je ravnala prav nasprotno. Svojo politično vneto je še večalo, njen predsednik pa se je vehementno odločil, da bo imenoval novega zunanjega ministra (nestrankarsko „cekajevko“ Mojco Drčar Murko) ker sam, čeprav koalicijska pogodba s SKD določa drugače. Svoje namere bi izpolnil ne glede na to, kaj bo storila SKD. Šele nato naj bi se z njo dogovoril o ustreznih zamenjavi resorjev. Ker SKD zahteva enakovreden resor zunanjemu ministrstvu in mesto podpredsednika vlade, je vprašanje koliko ji bo LDS voljna ustreči. Sploh pa je „partnerski“ stranki zagrozila, naj se odloči do konca meseca, ali bo ostala v vladi. V nasprotnem primeru bo to namesto nje odločil svet LDS.

O premirju v Bosni

Bivši predsednik ZDA Carter je po uspešnih mirovnih posegih v Koreji in Haitiju na željo predsednika Clintona v času božičnih praznikov zaključil pogajanja za štirimesečno premirje med Srbi in Bosanci. Skoro vse tiskovne družbe poudarjajo, da so na to pristale vse nasprotujoče si stranke. Na to so jih prisilile vojna izčrpanost, mrz, pomanjkanje živil, zdravil in nesigurnost bodočega razvoja.

Jimmy Carter je po podpisu premirja obiskal v Beogradu predsednika Miloševića. Ta je izjavil, da odobrava Carterjevo poslanstvo, ker vidi v tem prizadevanju ZDA za mir na Balkanu.

Vodja Rdečega križa v Bosni Braunwalder računa le na kratko izboljšanje položaja, hrvaški zunanji minister Mate Granić pa ugotavlja, da Carterjeva pomoč služi le Karadžiću in do sedaj popolne politične izolacije. Karadžić je po tiskovnih poročilih zahteval nova pogajanja, „ker Srbi potrebujejo naravno branljivo mejo kakor tudi za gospodarstvo nujen razvoj“.

Optimisti pričakujejo, da bo premirje pripomoglo izmenjavo 900 ujetnikov med sovražnimi skupinami. Mnogi vidijo v odprtju ceste proti Slavoniji po Srbih zasedenem ozemlju dober znak pomirjenja Zagrebom in separatističnimi Krajinci.

Štirimesečno premirje bo znova oživele diplomatske pogajanja. Brez sporazuma med EU, NATO in sptimi državami na Balkanu ne bo miru. Srbi računajo na diplomatsko rusko podporo, Francija in Anglija sta še vedno na stališču odločitev po prvi svetovni vojni.

Poljski politolog Branislav Gemerek je dejal: „Komunizem je mrtev, komunisti pa živijo. Razširitev NATA pomeni novo politično pot. Za mir je nujno preprečiti

balkanska nasprotja. Namesto popuščati Rusiji je potrebno skleniti z njo resen sporazum. Za to je pa tudi potreben sporazum med narodi na Balkanu“.

Nemčija, ki je med prvimi priznala Slovenijo in Hrvaško, bo na Hrvaškem zgradila veliko in popolno bolnišnico z vsemi tehničnimi potrebami, Uniprof četam nudila letala z njihovimi obrambo, ne bo pa poslala tja svojih čet.

Politična prognoza: je ni. Kdo je pričakoval tako hitro združitev obeh Nemčij? Padeč Gorbačova? Ta pa je malo prej na obisku v Jugoslaviji dejal, da ima Rusija velik interes za Jadransko morje.

ZDA so 12. novembra lani ukinile nadzorstvo orožja za Bosno in Hercegovino. Vojni minister W. Perry je zaključil ničevno bilanco o položaju v Bosni: „Srbi so sedaj v Bosni gospodarji položaja. Muslimani ne zmorejo več pridobiti izgubljenih ozemelj“.

Znana je izjava ruskega zunanjega ministra, da so Srbi naravni prijatelji Rusije.

Nič manj ni značilen naslednji dogodek: Podpredsednik ZDA Gore je obiskal London in premiera Majorja. Sporočil mu je odločitev ameriške vlade, da ukine nadzorstvo in zaplenbo orožja proti Bosni. Poročilo pravi, da Major niti ni spremljal Gore do vrat na Downing Street 10!

Amerikanska odločitev o bosanskem vprašanju je imela svojo ceno. ZDA hočejo s tem rešiti in uveljaviti svoj načrt: hitro napredovanje NATA na Vzhod. Žal, pozabljajo, da brez miru na Balkanu ni pričakovati miru v Evropi.

Slovenski narod pozdravlja premirje z željo, da bi se Hrvati in Srbi ter Bosanci po tolikih žrtvah vendar zavedli, da je mir odvisen le od njih.

-erne

Nazaj na Balkan?

„Špekulacije o možni vrnitvi Slovenije v Jugoslavijo niso več tabu tema, prav tako pa jih ne gre jemati samo za konkurenčno retoriko slovenskih politikov,“ piše Politika, beograjski dnevnik 5. januarja letos.

Slovenski analitiki so ugotovili, da po Ogleju nič več ne bo tako, kot je bilo. Jakšič sam pa nato ugotavlja, da je tudi zamisel s t.i. višegrajsko skupino praktično propadla in da je predlog o slovenski strateški usmeritvi k sodelovanju s Kitajsko, Tajvanom in Singapurjem že naletel na ugovore, češ da gre za fantaziranje. Zato je logično, nadaljuje dopisnik, da je slišati tudi dvome o vrnitvi na jugoslovanski trg kot k različici, ki bi bilo za Slovenijo najbolj sprejemljiva.

Takšna razmišljanja naj bi posebej razburila slovenske nacionaliste, ki jih je precej tudi med časnikarji. Le-ti naj bi sedaj med

najvplivnejšimi Slovenci iskali jugonostalgike, mednje prištevajo tudi premiera Drnovška. Iz istih nacionalističnih krogov prihajajo ocene, da so skoraj vsi slovenski gospodarstveniki za obnovo Jugoslavije, kar je poskušalo relativizirati ljubljansko Delo z nedavno raziskavo javnega mnenja, po kateri naj bi se 89 odstotkov vprašanih izreklo proti skupni državi. Jakšič sprašuje, kje najti tretjo rešitev, če so nekateri politiki proglašeni za jugonostalgike, če so gospodarstveniki za obnovo Jugoslavije in če RS ne more v Evropo, pa tudi v nekatere daljne dežele ne. Dopisnik Politike v Ljubljani ponuja namesto svojega Delov odgovor: „Vrnili se bomo na Balkan - po zaslugi našega balkanizma. Toda tedaj se bo Slovenija vrnila v nekdanjo okolje v okrnjeni obliki, saj si bodo nekateri prej vzeli svoje.“

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Prva dva tedna v januarju sta še vedno močno obarvana z dogodkom, ki je pretresel gospodarsko in finančno področje argentinskega življenja — to je mehiški izbruh devalvacije. Odmevi tega dogodka so pa za argentinsko politiko še usodnejši kot v katerikoli državi v latinski Ameriki zaradi bližajočih se volitev 14. maja. Verjetno se je letos ravno zaradi te razburkane panorame prvič prekinila tradicija mirnega in brezskrbnega počitniškega življenja. Prejšnja leta — saj vlečemo za sabo krizo za krizo, obup in up v cikličnem ponavljanju — so Argentinci ob novoletnih praznikih in poletnih počitnicah odmislili vse negativne družbene okoliščine in se posvetili zaslužnemu letnemu počitku in evforiji.

KAJ JE PREJ?

Letos je drugače. Proti besedam predsednika Menema, da mora biti politika korak pred gospodarstvom, pa je realnost družbenega dogajanja dokazala, da imajo ravno gospodarski činitelji odločilno vlogo v družbi. Še prav posebno sedaj, ko se praktično po vseh državah na svetu gospodarski vzorci umerjajo v skrajno liberalne sisteme. Postavlja se v prvo vrsto materialni napredek, gospodarski uspeh, neusmiljena borba v tekmovanju in konsumizmu.

Sredi dogodkov, ki pretresejo ves svet, se je Argentina znašla v kritični situaciji kot posledici svojih zgodovinskih napak. Severna Amerika, ki je od 70. leta dalje obračala svoje oči na bolj mikavne tržne ponudbe po svetu, se je naenkrat znašla pred razveseljivim dejstvom, da ji predstavljajo ravno latinskoameriške države rešilni čoln za zadolženo in težko izhodno gospodarsko situacijo. V Južni Ameriki je Argentina ena najbolj obetajočih gospodarskih področij zaradi svojega naravnega bogastva ter zaradi socialne in kulturne sestave prebivalstva. Politična in gospodarska igra se danes razodeva na tako zapleten način, da ne vemo, ali ZDA rešuje Argentino ali Argentina (in druge latinskoameriške države) severnega velikana. Vsakemu preprostemu Argentincu pa je jasno, da postaja Argentina iz dneva v dan gospodarsko bolj odvisna in da argentinska družba prevzema neki nov pečat ameriškega načina življenja. In morda sčasoma celo mišljenja?

Že v Martinu Fierru piše: „La miseria llama a la puerta de todos, pero entra en la del haragán“ — Revščina trka na vse vrata, a vstopi le k lenuhu. Razni faktorji kot so: spremembe v svetu na vseh področjih; potreba, da se s perspektive mednarodnega gospodarstva ne zamudi zadnji vlak; državni dolgovi ter stroški, ki so jih Argentini povzročala državna podjetja ter korupcija, so pripeljali Argentino pred neizbežno alternativo. Odločila se je, da postane ubogljiv člen v verigi mednarodnih gospodarskih interesov. Morda neizogibna formula za gospodarski napredek — brez gospodarske samostojnosti.

V teh dneh se argentinski finančni svet po mehiškem pretresu počasi povrača v normalne tirnice, a še vedno z nekim strahom in dvomom. Nagli in učinkoviti nastop gospodarskega ministra Cavalla v New Yorku je prepričal bankirje in gospodarstvenike, da Argentina nadaljuje pot stabilnosti, da so tuje investicije zaščitene in da se Argentina ne da primerjati z drugimi državami na južni polobli. Da bi v prihodnosti ne prišlo do denarne devalvacije, bodo podzvzeti še strožji koraki za dokončno gospodarsko sanacijo. Ob vrnitvi dr. Cavalla v Argentino je ta z gotovostjo in odločnostjo prepričeval argentinske

gospodarstvenike in ne nazadnje vse prebivalce o zaupanju mednarodnih opazovalcev na pozitiven izhod iz te situacije. Saj še vedno bdi nad državljani neki dvom ali pomislek, ali bo gospodarski načrt na dolgo dobo res uspel ali ne. Ob vsaki gospodarski težavi izbruhne na dan med ljudstvom ta občutek gospodarske negotovosti. Mimogrede samo en dokaz: Pred kratkim je minister za gospodarstvo komentiral, naj se ljudje ne zadolžujejo v dolarjih. Sedaj trdi ravno obratno. Argentinci pa vedo, da je ob stabilnosti plač in realni inflaciji, ki ne odgovarja uradnim izjavam, kupna moč vsak mesec manjša. Gospodarska ekipa zagotavlja za letos večjo potrošnjo. Objublja, da se bodo upokojenci, ki imajo bone, z njimi okoristili. Prav tako zagotavlja znatno zmanjšanje brezposelnosti.

STRAŠILO BREZPOSELNOSTI

Na križišču gospodarskega, socialnega in političnega področja stoji strašilo brezposelnosti. Ta povzroča nespečnost politikom in več kot tri milijone prizadetim Argentincem. Kje je možna rešitev za ta nov gospodarski pojav? Argentina je že šla čez hujše preizkušnje in jih vsaj povprečno rešila, zato je možno, da najde uspešen izhod iz te zagate. Vsaj tako upam!

Povrnimo se k temi brezposelnosti, toda tokrat z drugih vidikov. Že od vsega pričetka gospodarskega programa, ki ga je planificiral Cavallo, so se širili glasovi raznih gospodarstvenikov, da se bo prej ali slej kot posledica tega načrtovanja pojavila brezposelnost. Končno so sami vladni krogi to resno problematiko uradno priznali. Ne vemo, ali zaradi problema samega ali ker se zavedajo politične cene, ki jo prinaša brezposelnost: na možnost biti ali ne biti izvoljen za določeno politično funkcijo, da ne govorimo o predsedniškem „stolčku“!

DELAVSKO PRAVO

Že od lanskega leta so v vrhovih oblasti z Menemom in ministrom za delo Caro Figueroa skušali izpeljati obnovo delavskega prava. Sprememba naj bi obstajala v večji gibčnosti celotnega delavskega razmerja; znižanju indemnizacij za odpust iz službe; obveznost pogajanj pred tožbami v zvezi z delavskimi konflikti in sprememba zakona o nesrečah pri delu. Kako naj bo volk sit in koza cela? Močne gospodarske firme, tuje in domače, si žele te spremembe ter jih zahtevajo od vlade v najkrajšem času. Ob takih obnovah bodo brez dvoma želi veliko gospodarske koristi, ker se njihove obveznosti do delavcev znatno zmanjšajo. Sindikati, v kolikor lahko še vplivajo, ter večina tistih, katerih življenje je odvisno od mesečne plače, pa gledajo z nazaupanjem na te legalne spremembe. Vzrok odklonitve je v manjših morebitnih odškodninah ter v stalni nesigurnosti za delovno mesto... in to sredi 12% brezposelnosti. Če izvzamemo tiste, ki so v stalnem strahu, da ostanejo na cesti zaradi modernizacije in racionalizacije podjetij, so najbolj prizadeti zaradi pomanjkanja delovnih mest tisti, ki morda celo z univerzitetno diplomom v roki iščejo prvič zaposlitev. Prav tako so oškodovani tisti, ki so prekoračili mejo 40 let ter ostali brez službe in večinoma z družinskimi obveznostmi.

Ker pa so med to borbo interesov velikih kapitalov odločilni faktorji še manjša in srednja podjetja (PyMEs), je zadeva bolj zapletena. Te vrste industrija, obremenjena z visokimi davki in s kompetenco tujih uvoženih izdelkov po znatno nižji ceni, nima nobene možnosti modernizacije svo-

Nič se niso spremenili...

O Slovencih v Argentini, ki smo sem prišli po drugi svetovni vojni, se v matičnem tisku občasno pojavljajo članki, ki so tendenciozni, izmišljeni in lažnivi. Klasičen primer je uvodnik priloge dnevnika Delo z dne 2. julija izpod peresa Matije Dermastje. Če pomislimo, da je to uvodnik in da v Sloveniji — vsaj tako upam — ni več učiteljev, profesorjev in celo sodnikov, ki nimajo samo treh razredov osnovne šole, potem sklepam, da pisec pozna naše delo in razmere tukaj. Njegovo pisanje o nas je torej namerna, oprostite, zlonamerna laž. Tako očitna in zlonamerna, da pisec ni vreden, da bi ga upoštevali ali mu celo ugovarjali.

Enako brez pomena je, da bi omenjal prav tam objavljeni prispevek Andreja Rota, ki „da ga je sram“ zaradi nekaterih ljudi, ki so bili včasih „njegovi“. On je nehal biti „naš“ potem, ko je nehal misliti s svojo glavo, ker so mu levičarji na argentinskih šolah oprali možgane.

Pač pa nas v pravo luč postavlja Spomenka Hribar s svojo izjavo, za katero sem zvedel iz nekega pisma iz Ljubljane in ki je bila objavljena v tukajšnjem tedniku Svoboda Slovenija. Takole piše v pismu o Spomenki: „Spominjam se; ko se je vrnila iz Argentine, je javno govorila na televiziji: Nič se niso spremenili, prav taki so, kot so bili.“

Zdi se mi, da je Spomenka „ustrelila skozi kopito“, kot se reče tu v Argentini. Streljala je na nas, Slovence v Argentini, a je strel zadel njo. Namesto skozi cev je ustrelila skozi kopito... Njena izjava je daleč največja pohvala, ki jo je mogla — pa seveda ne nameravala — dati o nas.

Res, nič se nismo spremenili, ostali smo to, kar smo vedno bili, ter se trudimo, da bi to bili tudi naši potomci v rodove daleč: zavedni, pošteni, delavni in verni Slovenci. Na žalost pa še vedno naivni, dobromisleči, zaupljivi in gostoljubni, kar je ona izrabila. In poleg nje še marsikateri, posebno tisti, ki za vsakdanji kruhek prodajajo svoj izvor in svoje poznavanje razmer med nami tistim skupinam, katerim je politična emigracija trn v peti.

Kakor je Spomenka Hribar jasno dokazala, se tudi ona ni nič spremenila; pokazala je le svoj pravi obraz. In to za precej visoko ceno v očeh zavednih in poštenih Slovencev na vseh celinah.

Ponosni smo na njeno izjavo. Zvesto se držimo idej in načel, zaradi katerih smo morali zapustiti domovino. Resda, naivno smo šli od doma le za 14 dni. Nismo pričakovali izdaje od Angležev, nismo slutili, da smo bili zabarantani. Umaknili smo se pred Rusi, ne pred partizani, ki nas niso mogli ustaviti na poti čez Ljubelj, ampak so nas, varno skriti, opazovali, kot je priznal partizan, znanec iz mojih otroških let. Koliko je pa uspelo tistim, ki so to skušali na borovelskem mostu na Koroškem, naj povedo sami ob prvem proslavljanju svojih uspehov in zmag.

Ali ni imela Spomenka Hribar posluha za vzgojo otrok, ki jo je videla tu? Koliko je med nami in posebno še med mladino slišala kletvic, koliko umazanih besed? Morda kakšno besedo sovraštva? Koliko je videla pijane mladine, koliko je naštel samomorov?

Povabljen je bila povsod, povsod sprejeta z odprtimi rokami. Videla je naše skupne domove, obiskala v njih sobotne šole, kjer se vnuki tistih, ki so zapustili

Slovenijo, učijo ljubiti in spoznavati njene gore in doline, reke, jezera, mesta in vasi, pesnike in pisatelje, delavce in kmete, preproste in učenjake. In vse to v slovenskem jeziku, v katerem ji je odgovoril prav najmanjši paglavček iz vrtca, če ga je in kadar ga je ogovorila. Učijo se ljubiti in ne sovražiti. Je mar v kakem učbeniku našla laž, hujskanje ali besedo „smrt nasprotnikom“? Ali povzdigovanje bojev in zmag? Je izračunala, koliko je bilo v vseh teh letih žrtvovanih ur in koliko dela v šolah, da so vzgajali mladi slovenski rod v smislu: nič se niso spremenili. In to ne samo, da ne dobe plačane ure ne pouka ne priprave nanj, ampak si sami plačujejo pripomočke za učenje in krijejo stroške prevoza do šol.

Res, prav nič se ne čudim, da jo je popadel strah in kliče na vso moč na pomoč: „Ustavite desnico!“

Bolj prav bi bilo, da bi se otresli strahu zavedni in svobodoljubni Slovenci in začeli ustavljati levico: Je mar Janša izdajal Slovenijo, da je moral pustiti obrambno ministrstvo? In to človek, ki je toliko naredil za samostojnost Slovenije, ko je bila ob rojstvu v resnični nevarnosti. Teh pa, ki so prekupčevali z orožjem, izdajali v tistih odločilnih dneh strateške podatke tisočletnemu sovražniku, teh, ki so desetletja narod zatirali, na njegov račun bogateli in se še v demokraciji znašli, da to lahko delajo še naprej, ki še vedno zavzemajo vodilna mesta ter so protagonisti korupcije, teh pa nihče ne sodi in obsodi ter jih ne kliče na odgovor za njihova dejanja.

Res, prav ima Spomenka Hribar. Nič se nismo spremenili. Še vedno smo zvesti Bogu, narodu in Sloveniji, ki je naša domovina.

Ti pa, ki Spomenki ne verjameš, priidi, prepričaj se in presodi! Ne bo ti žal!

Ciril Markež, Argentina
„Slovenec“, 20. decembra 1994

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Nad. s 2. str.

jih strojev, posodobljenja tehnologije, plačevanja dodatnega izdatka, ki ga predstavlja vsak delavec ali uslužbenec, ter niti nimajo dostopa do ugodnih kreditov. Ti manjši in srednji podjetniki pa krijejo 60 % argentinske industrije. Rešitev na tem temeljnem področju ni lahka. Odvisna je od modrosti in celo sreče. Vladni krogi zagotavljajo, da se bo s spremembo delavske zakonodaje situacija glede brezposelnosti vsaj deloma rešila. Trdijo celo, da v kratkem obdobju. Seveda je treba pred volitvami zadovoljiti ljudi vsaj z obljubami. Politični nasprotniki tako v radikalni stranki z Massacesijem na čelu kot v Veliki fronti s „Chacho“ Alvarezom pa trdijo, da novi zakoni ne bodo spremenili realnosti, dokler ne bo produktivnost večja in več delavskih mest.

POLITIKA MED POČITNICAMI

Počitnice so počitnice, a ne za politike — ki zgleđa, da so si izbrali „veselo mesto“ Mar del Plato in okolico, da mimogrede javno nastopajo ter izrabijo vsako priliko za strogo kritiko sedanje vlade in gospodarskega načrta. Kandidat za predsednika radikalne stranke se je pogumno in nepričakovano lotil celo trdnjave peronistične stranke v občini La Matanza in tam nada-

Ob pripravah na petdesetletnico

Nad s 1. str.

obrambo, opraviti z narodno osvobodilnim bojem? To je bistveno vprašanje, ki zahteva jasnega odgovora. Za izvedbo revolucije je KP potrebovala nasprotnika; ustvarila si ga je s krvavim nasiljem nad lastnim narodom, pa čeprav je s tem sodelovala z okupatorjevim uničevalnim načrtom. Za svoje zločine je potrebovala opravičilo; ustvarila si jih je s kleveto o izdajalcih in razdelila narod v času, ko je hotel biti enoten. Potrebovala je tudi pomoč ljudi, ki niso bili njeni člani; pridobila si jo je z lažjo, z izrabljanjem narodnih čustev in s terorjem. Okupator je iskal le povoda za pobijanje talcev, za odganjanje ljudi v koncentracijska taborišča. Komunistična OF mu je s svojimi likvidacijami in atentati prinašala izgovor na dlani.

Ali so bili partijski poboji med sovražno okupacijo osvobodilni boj ali revolucija? Kdor trdi prvo, naj razloži, čemu so na Slovenskem (in ne le po nekdanji ljubljanski pokrajini) trgi in spomeniki posvečeni revoluciji? Kdaj naj bi potekala ta revolucija, če so med vojno komunisti morili rojake le v imenu NOB? Pojasni naj tudi, kako so se mogli nekdanji oblastniki „motiti“, ko so skozi pol stoletja slavili revolucionarne dosežke komunistične partije. V drugem primeru pa naj politiki in zgodovinarji priznajo, da je KP revolucija načrtno izzvala in izvajala, da je izrabljala rodoljubje nekaterih lahkovernih rojakov, med tem ko se je sama borila za totalitarno oblast, ter da v tem boju ni imela proti sebi izdajalcev, temveč slovenske narodnjake, ki so vedeli, kaj pomeni boljše življenje. Eno ali drugo. Trditi oboje je posmeh zdravi pameti.

Res, da obdobje okupacije ni potekalo enako po vseh slovenskih deželah. Partija je uporabljala ponekod drugačno taktiko, a pod istim vrhovnim vodstvom je zasledovala isti cilj, kar je lahko jasno tudi tistim, ki še vedno govore, da je bilo pri njih „drugače“.

Revolucija med okupacijo ni pripomogla k zavezniški zmagi in tako imenovana NOB ni prinesla po vojni našemu narodu nobene politične prednosti. Partizansko zavezništvo s Sovjetsko zvezo, katero so komaj nekaj let po vojni Titovi komunisti nenadoma pričeli gledati sovražno, nam je zapravilo na severni in na zahodni meji del narodnega ozemlja. V vojnem času narodi navadno pazijo, da ohranijo svoj gospodarski, kulturni in človeški potencial čim bolj nedotaknjen; pri nas ga je partija brezobzirno žrtvovala lastnim načrtom. V zmagi gledajo države sredstvo za zavarovanje svojih interesov ter za politično utrditev v družbi narodov. Pri nas je partija podrejela narodne koristi najprej kominterni, nato pa bogatenju novega privilegiranega razreda. Da pa bi zakrila svoje izdajalsko ravnanje, je uporabljala staro taktiko: usmerila je svoj propagandni stroj tako proti pomorjenim kakor proti preživelim nasprotnikom, ki se niso mogli braniti, ter kazala nanje kot na „izdajalce“.

Vsakemu je že jasno, da so komunisti naredili med nami več materialne in moralne škode kakor okupatorji, ki so navalili na nas kot odkriti sovražniki. Po končani vojni so slovenski partizani pomorili več rojakov, kot so zmogli Nemci, Italijani in Madžari skupaj. Pred njimi je moralo v tujino, da si rešijo življenje in svobodo, več Slovencev, kot so jih bili sposobni izseliti nemški nacisti. Razlika je le v tem, da so okupatorji za svoje zločine morali dati odgovor v Nürnbergu, med nami pa nosijo partijski likvidatorji še vedno naslove in privilegije narodnih herojev, strategij totalitarizma pa vodilna mesta v demokraciji družbi.

Naravno je, da demokracije izkazujejo čast tistim, ki so se totalitarnemu sistemu upirali. Med nami ni tako. Demokracija izvoljene vlade še kar naprej dopušča, da se širijo celo po šolah stare komunistične laži, ter si pilatovsko umivajo roke nad krivicami iste partije, ki je med vojno in še petinštirideset let po njej edina izrabljala slovenski narod v svojo korist. Vsi vedo, da sta bila laž in nasilje sprejeti metodi povsod, kjerkoli se je posrečilo komunistični partiji doseči oblast, in da sta postala pri nas posplošena korupcija in sistematično izsiljevanje z leti edina opora vlada-joče klike. In vendar se vse preveč rojakov v domovini še vedno vede, kakor da komunistična ne bi izkusili in ne poznali.

Človek se vpraša, ali je to sprenevedanje res posledica dolgoletnega pranja možganov? Ali ne gre pri tej tragični slepoti, kateri je zapadel del našega naroda, za usodno pomanjkanje pravega rodoljubja, spoštovanja resnice, trezne razumnosti in civilnega poguma? Na kakšnih temeljih naj tedaj sloni pričakovana in prepotrebna sprava?

Ko se bo slovenska država letos spominjala konca druge svetovne vojne, bi morala po vsej pravici istočasno tudi obsoditi zlorabo NOB v partijske name- in razglasiti mesec žalovanja ob petdesetletnici množičnih pobojev nasprotnikov komunizma, s katerimi je partijska oblast zaznamovala pričetek svoje strahovlade.

Za nas, ki nismo nikdar priznali legitimnosti partijske oblasti nad slovenskim narodom, je v tem času edini državni praznik, na katerega smo lahko ponosni, obletnica ustanovitve slovenske demokratične države. Vidne in nevidne žrtve revolucije ter nasilne oblasti, ki ji je sledila, pa bodo v narodu vedno prisotne kot boleč, a hkrati dragocen spomin. Mesec junij bo do konca slovenske zgodovine neločljivo povezoval ponos z zvestobo.

Predstavitev Zbornika Kreditne zadruge SLOGA

V torek, 3. januarja ob 20, je bila v prostorih SLOGE v Ramos Mejiji prisrčna slovesnost: upravni odbor je predstavil članom in prijateljem spominski Zbornik ob štiridesetletici SLOGE. Navzoči so bili prof. Tine Vivod, predsednik Zedinjene Slovenije, arh. Marjan Eiletz, predsednik Slovenske kulturne akcije, Herman Zupan, predsednik Slovensko-latinskoameriške trgovske zbornice, Janez Albreht, predsednik Našega doma San Justo, Marjan Jože Loboda, predsednik Slomškovega doma, zastopniki ostalih Domov, člani zadruge in Mutuala ter prijatelji.

Predsednik zadruge Avguštin Jeločnik je v pozdravnem nagovoru omenil, da želi ustanova s svojim Zbornikom rešiti pozabe vse tiste prve člane, ki so s tako zavzetostjo gradili Slovensko hranilnico. Ozreti se hoče na prehojeno pot in strniti vrste za delo v prihodnosti. Omenil je, da sta pri sestavi Zbornika predvsem sodelovala arh. Jure Vombergar kot oblikovalec naslovne strani in lic. Marjan Schiffrer kot usklajevalec tekstov. Želel je, da bi bil Zbornik skromen doprinos k poznavanju naše prisotnosti v Argentini.

Za njim je govoril o Zborniku lic. Marjan Schiffrer. Njegov govor prinašamo na drugem mestu.

Po govoru lic. Marijana Schiffrerja je predsednik Avguštin Jeločnik razdelil posamezne izvode med navzoče. Zbornik je bil tiskan v omejenem številu, zato vabimo vse člane, ki jih knjiga zanima, da se čimprej oglase v pisarnah SLOGE in dvignejo svoj izvod.

Srečanje se je kot vedno končalo z zakusko v prijetni družbi.



MARJAN SCHIFFRER

Poseben poklon začetnim članom

Govor ob izidu Zbornika SLOGE

Izid vsake knjige med nami je praznik, v zadnjih časih celo velik praznik. Mogoče niti ne zaradi knjige same, bolj iz zavesti, da je življenje v skupnosti še živo. Da je tu še strnjeno občestvo ljudi, ki ni podvrženo časovnemu valovanju modernih dobrin ali ciljev. Zato ni čudno, da domače, mislim, matično časopisje z neprikritim sarkazmom piše o naših politikih, gospodarstvenikih pa tudi o navadnih ljudeh, češ da hodijo po tolažbo med „svoje“ v daljno Argentino, to je med ljudi, ki plašča ne obračajo po vetru.

Še vedno smo isti, pa naj nas gledajo od blizu ali iz cinične razdalje. Mogoče je tu in tam že malo usahnil idealizem prvih let, toda prav ta srečanja skušajo to popraviti. Zbornik, ki ga predstavljamo hoče pokazati, kaj smo bili. Kajti bili smo vsi, čeprav bodo nekatera imena posebej poudarjena, pač zato, ker govorimo o združništvu, kjer so posebej izstopala.

Kot je Nemce po porazu reševalo tistih nekaj stotin antinacistov, ki so se privlekli iz kazenskih taborišč, tako bo nekoč gotovo zapisano: Slovenija je bila v prvih desetletjih 20. stoletja dežela združništva, pametne srednje poti med divjim kapitalizmom in zadržim socializmom. Leta 1945 je bilo združno življenje v Sloveniji preko noči zbrisano. Slepota voditeljev? Razumljivo. Mogoče tudi slepota ljudi.

Toda slovensko združništvo ni umrlo. Kot tenka rdeča nit se vleče skozi petdeset let po tistih nekaj združnih, ki so nastale v svobodnem svetu. Nekoč se bo združništvo vrnilo v Slovenijo. Kdaj, ne vemo, tudi nas v tem trenutku to toliko ne zanima.

Zanima nas rdeča nit, ljudje v tej navezi. O teh pišemo. O ljudeh, ki so mesečno zaslužili 400 pesov in so jih 150 puščali v garantnem fondu, da bo hranilnica obstala. O ženah, ki so večer za večerom čakale do poznih ur, kdaj se bo mož vrnil od neskočnih in skoro vsakodnevnih sej. Reševati je bilo treba hranilnico. Danes je še prezgodaj, da bi lahko zapisali, kaj je bilo prav in kaj mogoče nekoliko pretirano. Toda bilo je.

Lahko pa že rečemo, da bi brez omejenih in podobnih žrtev te zgodbe o uspehu ne bilo.

Kaj je še ta Zbornik. Zapis, kronika dogodkov, ki bi drugače šli neizbežno v pozabo. In tega si mi na noben način ne moremo privoščiti. Če o pravičnosti naše borbe v letih revolucije dvomijo tudi pošteni in dobromisleči ljudje, nihče, prav nihče ne bo mogel dvomiti o nas, to je prav istih borcih proti komunizmu, ko bo bral te zapiske. Izdajalci se ne žrtvujejo, ne odrekaajo se za svoje ideale tudi potrebnemu, zlasti pa ne sanjajo. In to smo delali mi, to so delali ti skromni ljudje, o katerih gre zgodba. Zapisano je, ne da bi jih častili, zapisano je, da ne bi šli v pozabo.

Končno je ta Zbornik štiridesetletnega slovenskega združništva v Argentini tudi verno ogledalo naše narodne biti. Kitajski pregovor pravi: „Psa prepoznaš na lovu, človeka pa pri denarju.“ Prav na začetku teh štirideset let je članar v Gospodarskem vestniku še sanjal o vseslovenskem podjetju v Argentini, ali o tem, kako naj bi vsak slovenski podjetnik odvajal odvišni kapital, če bi ga seveda imel, v neki skupni sklad, od koder bi jemali denar vsi, ki z novim podjetjem šele začenjajo. Sanje. Slovenci smo pridni, smo delavni, smo varčni, smo pošteni, vse, kar hočete, toda smo veliki individualisti. Povsod: od politike preko gospodarstva pa do športa. Skupinsko, odpovemo. In to naj bi bila še zadnja osvetlitev naše zadruge, še poseben poklon začetnim članom: brez župnikove ali županove avtoritete se jim je posrečilo strniti skupino ljudi, premagati prirojeno nezaupanje in navkljub slovenskemu značaju ustvariti ustanovo, ki sloni na medsebojnem sodelovanju. Nas je tujina izučila? Smo spremenili značaj? Lahko bi bilo oboje in Bog daj, da bi bilo. Zbornik to kaže. Tokrat ne gre za zgodovino, sedaj gre za prihodnost. In prihodnost bo tista, ki bo ločila zrno od plev. Upamo, da je zrno že sedaj kleno in da je pleve veter že odnesel.



GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske latinskoameriške Trgovske Zbornice

IGRAČE IMAJO SEDEM ŽIVLJENJ. Pod podobnim geslom so v Sloveniji pri podjetju Omega Commerce začeli akcijo za zbiranje nerabnih plastičnih igračk. Igrače bodo zbirali na 20 krajih Slovenije, otroci-nabiralci bodo dobili pohvale in posebni popust pri nakupih. Zbrane igrače bodo predelovali.

PAPIRNICI RADEČE MILIJARDA TOLARJEV. Slovenski parlament je z večino sprejel to „podporo“. Težave pri podjetju so se začele, ko so po osamosvojitvi izgubili največjega kupca Narodno banko Jugoslavije. Po mnenju opozicije ima država nalogo, da zaščiti podjetja, ki imajo narodni pomen, saj je v Evropi le šest podobnih podjetij, kapitalski delež pa bo zagotavljal nadzor pri odločitvah poslovdstva.

61.000 OBISKOVALCEV POHIŠTVENEGA SEJMA pri katerem je sodelovalo 247 razstavljalcev iz enajstih držav je dokazalo veliko zanimanje Slovencev za vse vrste pohištva in lesne stroke. Sejem v Ljubljani so zaprli 13. novembra.

TEŽAVE SLOVENSKEGA UPOKOJENCEV. Kar 200.000 jih je, ki imajo pokojnino manjšo od 32.000 tolarjev. V tej stiski ostajajo nemočni. Poslabšalo se je tudi zadnja leta zdravstveno varstvo.

74.000 GOVEDI (skupna živa teža 35.000 ton), 224.000 prašičev in 18.000 perutnine je bilo zaklanih v prvih osmih mesecih lani v Sloveniji.

„KAKO USTANOVITI PODJETJE V TUJINI“ je nov priročnik, ki ga je izdal Center za mednarodno sodelovanje in razvoj iz Ljubljane, pripravil in uredil ga je Bojan Zidarič. Priročnik je namenjen poslovnem, ki nameravajo v tujini ustanoviti podjetje, razne oblike in podatke o tem.

DO 800 TELEFONSKIH KLICEV NA DAN so sprejeli v pravni pisarni Zveze potrošnikov Slovenije, ki pomaga z brezplačnimi nasveti.

25 MILIJONOV TOLARJEV POSOJILA namenja država 21 zasebnikom v obliki ugodnih demografskih posojil na Tolminkem. Precej denarja bo šlo za turistične dejavnosti, za obnovitev Kekčeve domačije v Trenti in ureditev tabora pri Nadiži v Podbeli. Na žalost pa posojila prispejo zelo pozno.

NAJPOMEMBNEJŠA JE „GOSTILNIŠKA DUŠA“, je izjavil strokovnjak kulinarične stroke Dražigost Pokorn ob obisku gostišča „Pri treh ribnikih“ v Mariboru. Ta priljubljena gastronomska točka Mariborčanov in številnih turistov, slovi po dobri hrani in odličnih štajerskih vinih. „Gostilniška stroka je hkrati znanost in umetnost. Ni dovolj, da je gostilna lepa in drago opremljena, bolj pomembno je to, da ima „gostilniško dušo“, sposobnega in poštenega gostilničarja.“

273.000 PRENOČITEV so imeli prvih devet mesecev letos na Bledu. To je za 28,4 odstotkov več kot v istem obdobju lani.

ORIENT EKSPRES V DIVAČI. Razvoj posameznih krajev je odvisen od več dejavnikov, včasih pa daje kraju življenjski zagon ena sama dejavnost. Včasih je tu vozil znameniti Orient Ekspres na progi Pariz-Istanbul. To dejstvo bodo v Divači obudili tako, da bodo sredi mesta zgradili večnamenski lokal v stilu salonskih vagonov. V njem bo na 530 kvadratnih metrih prostora za 250 sedežev. Vse vzdušje bo ustvarjala oprema izdelana po izvirnikih. Celotna naložba bo stala okrog 120 milijonov tolarjev.

SLOVENSKO GOSPODARSTVO NA ČEŠKEM. V novembru je bila pod geslom „Slovenija, dežela, ki vam je blizu“ uspešna razstava pri kateri je sodelovalo 50 slovenskih podjetij. Zastopane so bile vse

gospodarske veje.

PODJETNOST PO 34 LETIH TUJINE je dokazala izseljenka Milka Rahne. Vse svoje prihranke je vložila v imenitno gostilno „Florjančkov hram“, ki slovi na območju Ljubljane (Dunajska cesta 238) kot eden najbolj estetskih gostinskih lokalov.

NOVA TURISTIČNA KMETIJA V BELI KRAJINI. V Adlešičih, večji vasi ob Kolpi, znani po domačem platnu, pisanicah in folklori, je družina Grabrijan odprla prvo turistično kmetijo, ki nudi vrhunsko kvalitetno hrano s široko izbiro. Kmetija je odlična izhodišče za kopanje, čolnarjenje, ribolov v Kolpi in gobarjenje, kolesarjenje itd.

111 IZLETOV PO SLOVENSKEGA GO-RAH je vodnik na 200 straneh, ki je pomembna zlasti za vse turiste, saj obsega vse bistveno za zahtevne izletnike.

AVSTRALSKA NAGRADA SLOVENSKEMU PODJETNIKU. V Avstraliji je slovenski podjetnik Dušan Lajovic, lastnik podjetja Import International prejel avstralsko nagrado za izdelek embalažomota, imenovan „lajean“. Gre za plastenko iz plastike in kartona. Njena prednost je, da je cenejša od podobnih izdelkov. Za izdelavo omotov „lajean“ so izdelali posebno strojno opremo.

OPREMA ZA ŠVEDSKE IN FINSKE LADJE. Gradbeni inženir Josip Kelemen je pred sedmimi leti pričel izdelovati izdelke iz medenine in nerjavečih kovin. Z njimi je pričel opremljati poslovne prostore. Za opremo je bilo čedalje večje zanimanje. V Murski Soboti je ustanovil večje podjetje imenovano Tiping, kjer sedaj izdelujejo tudi opremo za luksuzne švedske in finske ladje.

MNOŽIČNI TURIZEM OGROŽA SLOVENSKE JEZERA. Slovenija ima 80 različnih jezer, več kot 40 (z 200 kilometri bregov) jih je primernih za turizem. Na žalost pa ta množica nevezgjenih turistov pušča za seboj prava smetišča...

ENO NAJVEČJIH TOVARN ANTI-BIOTIKOV so odprli v Lendavi. Je to eno največjih podjetij te vrste v Evropi in last tvrdke Lek-Lendava.

BARBARA INTERNATIONAL je zasebno podjetje družine Istenič, ki se je prvo v Sloveniji začelo baviti s proizvodnjo penecih vin po klasični šampanjski metodi. Podjetje, ki ima svoj sedež na Bizeljskem ima tudi konkurenco. Dobiva čedalje več mednarodnih priznanj. Zadnjega je dobila v Bruslju, na mednarodnem ocenjevanju vin Concours Mondial 1994. Njihovo penec vino Barbara suho brut 1991 je bilo namreč razglašeno za najboljšo vino iz Slovenije.

V SLOVENIJI JE PREVEČ BANK je izjavil Jean Saint-Lezin, direktor ljubljanske podružnice francoske banke Société Générale. „33 bank, ki sedaj delujejo v Sloveniji, je za to deželo preveč. Mislim, da bi se dalo to število zmanjšati na okoli 10 bank. V Sloveniji je nujno povečevanje ustanovitvenega kapitala bank in njihovo združevanje.“

KLAVRNO STANJE SLOVENSKEGA CESTNEGA OMREŽJA. Za najnujnejša dela so odobrili 54 milijard tolarjev. Pri tem je treba preplastiti 563 kilometrov cest, vozišče utrditi na 261 km, nova preobleka pa je potrebna na 114 kilometrih.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

7. januarja 1995

| | |
|---------|---------------------|
| 1 dolar | 126,75 SIT tolarjev |
| 1 marka | 81,73 SIT tolarjev |
| 100 lir | 7,82 SIT tolarjev |

NOVICE IZ SLOVENIJE



LJUBLJANA — Ker je stavba na Vrazovem trgu, kjer je nastanjena Pediatrična klinika, postala premajhna, neustrezna in dotrajana, so ustanovili iniciativni strokovni odbor, ki naj skrbi, da projekt ne zaspi. V teku treh mesecih bi potrebovali, da se klinika preseli v nove prostore, ki bi morali imeti kakih 30 tisoč kv. metrov površine, v bližini kliničnega centra. Stali naj bi približno 60 milijonov mark.

LJUBLJANA — Letos bo poteklo sto let od velikega potresa, ki je močno prizadel slovensko prestolnico. V novem krilu Narodne galerije so odprli razstavo, kjer je na ogled kakih 1.500 eksponatov o posledicah te naravne nesreče in o nekaterih načrtih za (takrat) nove stavbe.

LJUBLJANA — Ivan Cimerman je izdal že več pesniških zbirk, vendar je njegova zadnja knjiga Bumerang posvečena aforizmu. Razdeljeni so na razne dele (ljubezenski, lepotni, porno, jugoaf(n)oristični, kulturni, itd.), vendar je posebnost še v tem, da so prevedeni še v nemščino, angleščino, francoščino in španščino. Uvod so spisali kar trije veliki: Janko Moder, Ervin Fritz in Lev Detela.

SLOVENSKA BISTRICA — Na območju bistriške občine je trinajst naravnih gozdnih rezervatov. Pri Črnem jezeru je rastišče mnogih ogroženih rastlinskih vrst, pa tudi šotnega mahu, ki ga ni najti drugod po Sloveniji. Na Cigoncih pa je zadnji primer avtohtonega nižjega gozda v severovzhodni Sloveniji.

LJUBLJANA — Slovensko notranje ministrstvo je pred nekaj leti (minister Ivan Bavčar) naročilo pri italijanski tvrdki Avionautica patroljni policijski čoln, ki pa od vsega početka doživlja neverjetne zaplete. Najprej je tvrdka zašla v dolgove in so zadržali tudi čoln slovenske policije. Ko so ga izmotali iz tega vozla, so prišle na dan razne nedoslednosti pri sklepanju pogodbe ter o nekaterih precej visokih provizijah. In končno: ko so čoln peljali proti Sloveniji, se je čolnu zlomila os, zaradi česar čolna ne bodo mogli izročiti pred (slovensko) pomladjo.

LJUBLJANA — Po podatkih Banke Slovenije se je meseca oktobra celotni slovenski dolg povečal za 47 milijonov dolarjev: znaša 2 milijardi 70 milijonov dolarjev. Dolgoročni dolg znaša milijardo 937 milijonov, kratkoročni 80 milijonov, zapadle neplačane obresti na dolgoročni dolg pa 19 milijonov dolarjev.

BARI, Italija — Stalno lutkovno gledališče Casa di Pulcinella od leta 1990 deli priznanja Pulcinella d'Oro z za posebne dosežke v lutkovnem delovanju. Konec lanskega leta je priznanje dobil tudi režiser in docent za lutkarstvo Edi Majaron za njegov prispevek k evropskemu projektu lutkovnih junakov in mednarodno sodelovanje.

MARIBOR — Ljubljanskemu lokalu za hitro pripravljeno hrano Mc Donald's se je pridružil še lokal v Mariboru. Odprt je med 9. in 23. uro, zaposlenih pa je 48 oseb. Pravijo, da bodo kmalu odprli lokal tudi v Celju.

LJUBLJANA — Ob 110-letnici rojstva arhitekta Ivana Vurnika so pripravili v Cankarjevem domu retrospektivno razstavo in zbornik o njegovem ustvarjalnem delu. Vurnika smatrajo za enega izmed treh velikanov slovenske moderne arhitekture, poleg Jožeta Plečnika in Maksa Fabijanija.

LJUBLJANA — Minister za okolje Pavel Gantar je na tretji konferenci Alpske skupnosti (sestavljajo jo poleg Slovenije še Avstrija, Francija, Italija, Liechtenstein, Nemčija, Švica in Monako) prevzel predsedovanje Alpske konvencije. Konferenca je bila v francoskem mestu Chambéry, na njej pa so sprejeli tri protokole s področja var-

tva narave, urejanja krajine in prostora, hribovskega kmetijstva ter trajnostnega razvoja.

EVROPA — Slovenija je v l. 1994 vstopila v mrežo ekoloških turističnih držav Srednje in Vzhodne Evrope. Zastopalo nas je osem izbranih kmetij, ki jih je zahodnim turistom v posebni brošuri predstavila ekološka organizacija (ECEAT). Gostje so bili brez izjeme presenečeni nad lepotami in gostoljubnostjo Slovenije.

NOVICE S PRIMORSKE

SLOVENSKA TELEVIZIJA V ITALIJI naj bi stopila v definitivne korake za njeno uresničitev. Zato si sledijo pri oblasteh RAI, da ne bi zavlačevali z odločitvijo, da ne bi iz vrst Radia Trst A (ki oddaja v slovensščini) namestili osebe za TV, saj ga že itak manjka, ker iz proračunskih razlogov niso pokrili mest, izpraznjenih zaradi upokojitve. Slovenski TV sprogrami bodo sicer minimalni: v prvi fazi bodo začeli z informativnimi programi, ki bodo trajali kake četrt ure dnevno, v drugi fazi pa bodo tudi kulturni programi... vsega skupaj štiri ure tedensko, oziroma 208 ur na leto!...

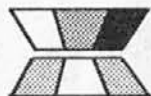
V ŠPETRU SLOVENOV je bil tridnevni seminar o otroškem govoru in manjšinah, ki se ga je udeležilo okoli 120 izvedencev iz vse Evrope. Govorili so o tem, kako je za otrokovo vzgojo pomembno, da obvlada dva jezika. Ob koncu so udeleženci sprejeli dve resoluciji; ena zadeva slovensko manjšino v Italiji ter govori o njeni pravični zaščiti in sredstvih za njeno preživetje. Seminar je zbudil razne nacionalistične kroge, ki so pravili, da Slovencev v Benečiji ni, vsi običaji, glasba in jezik pa naj bi bili furlanskega izvora.

V REVILJI, ki izhaja v Padovi z imenom Quaderni del Lombardo-Veneto (v italijansščini), so objavili dva prispevka s slovensko-istrsko tematiko. Andrej Bratuž je napisal članek Musica popolare slovena, v katerem prikazuje karakteristike in vlogo slovenske ljudske glasbe, ki naj bi bistveno pripomogla k ohranitvi Slovencev. Revija je odprta do vprašanj narodnosti in še posebej do slovenske manjšine v Italiji.

CECILIJANKA je vsakoletna zborovska revija, ki jo prireja Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice. Na zadnji se je predstavilo šestnajst zborov, tako iz zamejstev (italijanskega in avstrijskega), kot iz Republike Slovenije, pa tudi zbor, ki je zastopal deželno italijansko združenje pevskih zborov. Za to priliko so organizatorji posvetili revijo spominu Simona Gregorčiča, zato je večina zborov pesniku v poklon vključila vsaj eno pesem na njegovo besedilo. Pa tudi nekateri dirigenti, ki so skladatelji, so predstavili svoje priredbe ali celo novo uglasbitev kake Gregorčičeve poezije.

TONE KUNTNER, pesnik in gledališki igralec, je pri Društvu slovenskih izobražencev recital nekaj pesmi iz njegove zadnje zbirke O domovina. Govoril je tudi o politiki, o svojem delu v gledališču in o emigraciji. Rekel je, da je za slovenski narod velika tragedija dejstvo, da je po svetu razkropljenih okrog šeststo tisoč rojakov.

GOSPODARSTVO IN KULTURA BENEČIJE. Slovenska Benečija je bila že od nekaj izrazito izseljenska pokrajina, a je vendar preživela. Je kot nalašč za razvoj kmečkega turizma. Tako so se beneški gostilničarji združili v Gorski skupnosti slovenskih vasi, kamor se je doslej vključilo 16 gostiln.



SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Rojstvo: V družini Andreja Peršuha in Irene roj. Rezelj se je 11. januarja rodila hčerka Marija Cecilija. Čestitamo!

Krst: V cerkvi Marije Pomagaj je bil v nedeljo, 15. januarja, krščen Aleksander Jakoš, sin Marka in ge. Sandre roj. Malo-

vrh. Botra sta Marjan Jakoš in ga. Karla Jakoš. Krstil pa je župnik Jože Škerbec. Čestitamo!

Nova diplomantka: Na Instituto Superior de Formación docente je diplomirala Lučka Tomazin in postala „maestra especial en educación inicial“. Čestitamo!

Smrt: V Ramos Mejiji je v petek, 13. januarja umrl Stanko Novak (80). Naj počiva v miru!

Villa Mercedes - San Luis

Čeprav se je naša srenja v zadnjem letu precej skrčila, smo se kljub temu v zadnjem mesecu decembru zbrali vsi Slovenci živeči v Mercedesu, da zaključimo šolsko leto slovenske šole Mirka Kunčiča s skromno prireditvijo in Miklavževanjem.

Najprej so na vrtu pod trto nastopili otroci, ter uprizorili Meškovo „Božično legendo“. Da bi gledalcem bolj doživeto nakazali čas božične noči, sta pastirčka pripeljala v jasli živo ovčico, mali Jezušček pa je slepemu Efredu vrnil vid. Nastopili so prav vsi otroci. Veronika, Boštjan in Andrejka Pengov-Maglioco, Dani in Pavel Žitnik, Romina in Janezek Erjavec ter Andrejka, Pavel in Matjaž Zupanc.

Nato smo vsi skupaj zapeli Sveta noč in druge božične pesmi.

Sveti Miklavž nas je kot vsako leto bogato obdaril in pohvalil nastopajoče otroke. Parkeljni so mu morali pomagati, saj so kar na samokolnici pripeljali darila!

Ob lično okrašenih mizah smo skupaj večerjali ter kramljali še dolgo v noč, dokler nas ni nevihta pregnala.

Tako je tudi v tem koticu široke Argentine možno ustvariti košček Slovenije v svetu, da tako ohranjamo lepe slovenske navade ter ostanemo povezani med seboj in z vsemi Slovenci, katerim želimo mnogo uspeha, božjega blagoslova in zadovoljstva v novem letu.

Joži Kopač Zupančeva

BARILOCHE

Miklavževanje. Letos je Miklavž prišel v naš Planinski Stan 3. decembra z vsem sijajem. Pridni igralci so nam predstavili malce skrajšano spevoigro „Miklavž prihaja“, v kateri nastopajo poleg velikega svetnika še štirje angeli, dva manjša svetnika, sedem parkljev in seveda Lucifer.

Predstava je lepo upela, saj je bila pripravljena z veseljem in navdušenem. Režiral je igrice Janez Mežnar s sodelovanjem Janeza Rodeta. Vaje so trajale več tednov, vsak teden enkrat. Scenerijo je izdelal Tone Bergant, pri klavirju je spremljala Anica Magistrova, šepetalka je bila Anka Drajzibnerjeva, Bogdan Bertonec pa je urejal elektriko. Pri pripravi in pri oblekah so se udeleževali številni prijatelji. Obisk je bil množični in upamo, da bo navdušenje ostalo tudi v bodočnosti ter da se bodo take prireditve v Stanu večkrat vršile.

Obadarovanih je bilo 62 otrok. Po stari navadi so bila darila enotna, vsak obdarovanec je dobil isto.

Čeprav je naš oder majhen, so se igralci vendar znašli in se dobro gibali. Ker so vsi nosili nove obleke, se je pobiralo nekaj vstopnine, da so se krili stroški.

Zaključek slovenske šole. Prav tako se je 3. decembra z majhno slovesnostjo zaključil dopoldne slovenski ljudskošolski tečaj, ki ga je (z vrtcom vred) obiskovalo 21 otrok. Ravnateljica Marta Jerman je imela kratek nagovor, potem so se razdelila darila otrokom in učiteljicam, sledila je skromna zakuska, ki so jo pripravili starši učencev.

Zaključen je bil tudi srednješolski tečaj. Obiskovalo ga je 6 dijakov v dveh oddelkih. Novost letos na slovenski šoli je bil razmeroma dobro obiskovan tečaj učencev, ki ne govorijo slovensko. Obiskovalo ga je 14 učencev, poučevale pa so štiri učiteljice.

XXVII. koralni božič. Kot že dolga leta, se je tudi letos izvedla prireditev koralnega božiča v bariloški katedrali.

Znano je, da to izredno muzikalno slavje predvaja zbor „Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche“, ki ga je ustanovila in dolga leta vodila Lučka Jerman, zdaj pa ga dirigira Andrej Jan. Letošnji koral je bil slovesnejši, ker ga je spremljal orkester iz Buenos Aires „Orquesta Música Concertante“ pod vodstvom Inke Frosch.

Kot po navadi je začel program s petjem na koru, potem pa je procesijo s svečami spremljal Haendlov „Concierto Grosso N° 14“.

Pevski zbor je sestavljen iz 52 otrok in skupaj s starejšimi pevci doseže 76 oseb. Letošnja posebnost je bila izvedba nekaj pevskih del iz ameriškega baroka, torej muzika, ki se je porajala in pela pred dvesto ali tristo leti. Danes je sorazmerno težko najti zadevne note, ki jih je treba potem kopirati in prirejati. Za mehikansko pesmico v jeziku nahuatl sploh ni bilo moči dobiti prevoda, ker je nahuatl praktično mrtev jezik. Lažje je s perujskim tekstom quichua, saj se ta inška govornica še danes dosti govori in se tudi poučuje v nekaterih šolah. Poleg teh izrednih malo poznanih skladb je zbor pel dela znanih skladateljev. V prvi polovici koncerta je prevladoval Jakob Gallus, v drugi je bilo slišati nekaj Bacha in Mozarta. Zbor je predstavil eno nemško in eno angleško pesem pa slovensko skladbo Leopolda Cveka „Raduj se človek moj“. Dve pesmi sta bili izvedeni v priredbi Andreja Jana in sta doživeli pohvalo občinstva. Program je bil z izjemo štirih pesmi povsem nov, pa je seveda zahteval številne in požrtvovalne vaje. Zadnje dni so vadili vse večere, razen v nedeljo.

Pevce je spremljala na harmoniju Catalina Binder, kot gost pa je sodelovala znana violinistka Kyoko Kurokawa.

MALI OGLASI

Oddam v najem stanovanje in bungalow za poletje na Katedralu in eno stanovanje v mestu Bariloche. Tel.: 0944-24978 (Bariloche).

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro, Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.



LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati - odvetnica - ponedeljek, sredi, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Laval 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja **M. in H. Loboda** - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Poravnajte naročnino!

TURISTIČNO POTOVANJE V BARILOČE

od 7. do 15. februarja

Fantje in dekleta od 19. leta dalje.
Podrobnosti in prijave na tel. 652-5638.

France Cukjati

Priveditve v letu 1995

- 5.3. tombola na Slovenski pristavi
- 11.3. začetek srednješolskega tečaja
- 12.3. začetek slovenskih osnovnih šol
- 23.-26.3. duhovne vaje za fante
- 9.4. cvetna nedelja namenjena mladini
- 23.4. misijonska tombola v Slovenski vasi
- 30.4. obletnica v Slovenskem domu v Carapachayu
- 7.5. slovensko romanje v Luján
- 21.5. obletnica v Slovenskem domu v San Martinu
- 28.5. žegnanje v Slovenski hiši
- 4.6. spominska proslava žrtev revolucije
- 11.6. krajevne spominske proslave
- 18.6. očetovski dan
- 24.6. praznik slovenske državnosti
- 25.6. procesija Sv. Rešnjega telesa
- 2.7. proslava šolskih otrok na čast sv. Alojziju
- 2.7. prireditve v Hladnikovem domu v Slovenski vasi
- 23.7. mladinski dan v San Martinu
- 30.7. 43. obletnica Hladnikovega doma
- 4.-6.8. duhovne vaje za žene
- 6.8. družinski dan - dan otrok
- 13.8. mladinski dan v Carapachayu
- 19.8. 26. glasbeni večer SDO-SFZ
- 20.8. romanje v Lourdes
- 25.-27.9. duhovne vaje za moške
- 27.8. obletnica Rožmanovega doma
- 2.9. dan Zveze slovenskih mater in žena
- 3.9. mladinski dan na Slovenski pristavi
- 3.9. sv. maša za Rupnika, Hacina in sodelavce
- 10.9. mladinski dan v Našem domu v San Justo
- 17.9. obletnica Slomškovega doma v Ramos Mejía
- 23.9. proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku
- 24.9. mladinski dan v Slovenski vasi
- 1.10. obletnica pri Svetogorski Mariji
- 1.10. tombola v San Martinu
- 8.10. obletnica Našega doma v San Justo
- 14.10. misijonska proslava
- 15.10. materinski dan
- 22.10. 40. Slovenski dan in obletnica na Slovenski pristavi
- 3.-5.11. duhovne vaje za dekleta
- 4.11. zvečer tombola v Slomškovem domu
- 5.11. žegnanje pri Mariji Kraljici
- 12.11. zvezni mladinski dan SDO-SFZ v Slomškovem domu
- 18.11. zaključek srednješolskega tečaja
- 25.11. tombola v Našem domu v San Justo
- 26.11. proslava Kristusa Kralja
- 3.12. prvo sveto obhajilo
- 3.12. sv. maša v Rožmanovem domu
- 9.12. prireditve na Slovenski pristavi
- 10.12. posvetitev mladine Brezmadežni
- 16.12. koncert Zveze slovenskih mater in žena
- 24.12. božična polnočnica

SEJE MEDORGANIZACIJSKEGA SVETA

- 17.3. v Slovenski vasi
- 19.5. v Zedinjeni Sloveniji
- 21.7. v San Martinu
- 15.9. v Zedinjeni Sloveniji
- 17.11. v Slomškovem domu

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

| | |
|---|--------------------------------------|
| Correo Argentino Suc. 7 | FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775 |
| | TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824 |
| Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462 | |

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Darujte v tiskovni sklad!

Rezultati naložb v letu 1994

| | |
|-------------------------------|-----------|
| Peso - doma | - 3,9 % |
| Dolar v nogavici | ± -,- % |
| Dolar - banka 30 dni | + 7,08 % |
| Bonex 89 | - 20 % |
| Bocon 1 | - 40 % |
| Delnice - Indeks Merval | - 35 % |
| Delnice - YPF | - 35 % |
| Delnice - Telecom | - 42 % |
| Peso - banka 30 dni | + 8,73 % |
| Peso - SLOGA 30 dni | + 16,97 % |

ŠTEVILKE GOVORE: V SLOGI JE MOČ!

Gospod je moja luč
in moja rešitev (psalm 126)

Rojakom v Argentini in po svetu sporočamo, da nas je v petek, 13. januarja, v svojem 80. letu zapustil naš javni delavec in dolgoletni hišnik Slomškovega doma gospod

Stanko Novak

Po pogrebni sv. maši smo zavednega Slovenca in prepričane kristjana pokopali na božji njivi Villegas v San Justu. Proporočamo ga v molitev in blag spomin.

Slomškov dom - Ramos Mejía